

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Bono Sodalitatis Partheniæ, Et Officiis Sodalitatis Erga Deiparam Patronam

Bourgeois, Jean

Antverpiæ, 1622

Cap. 19. De publicis Sodalitatis cœtibus atque conuentibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48699)

CAPVT XIX.

*De publicis Sodalitatis cœtibus atque
conuentibus.*

Dvo sunt fines, ob quos publici Sodalitatis cœtus habentur: vel Deū, Diuamque Matrem communiter precandi causa, vel audiendæ concionis & exhortationis, quæ fit à Præfecto aut Directore Sodalitatis. Inde duplex emergit utilitas spiritalis, quam eo cumulatorem consequetur Parthenius Sodalitis, quo ad eos conuentus accedet animo puriore, & aduersus Sanctissimam Dei Matrem ardentiore. Etenim sic ad eos adire deberet, quasi ad ipsammet Dei Matrem adiret, quæ cœtibus illis præsidet, suisque Sodalibus adest præsentissima, vt quas ei deferunt preces audiat aure benignissima, & apud Filium Deum gratiam illis atque audientiam conciliet. Tum quæ abs suæ Sodalitatis ministris sacra verba fiunt, vt certa quædam sua mandata reuerenter excipi, & cum vsus tempusque postulauerit, executio-

ni demandari vehementer optat. Ex hac igitur vtraque causa perquam cupidè & studiosè frequentandi sunt Sodalitatis cœtus, quasi in ijs palàm se conspiciendam & fruendam exhiberet clementissima Mater, audientiam clientibus suis factura, eorumque supplices exceptura precum libellos, quos addita prece sua non frustra mox offerat Filio Saluatori. Tum eisdem cœtibus præsidere existimanda est, vti optima vitæ spiritualis instituendæ magistra, suos de omni ea ratione diligenter informatura, & saluberrima monita per suæ Sodalitatis administratos traditura. Quod Saluator pro sua benignitate spondit: *Iterum dico vobis, si duo ex vobis consenserint super terram, de omni re, quamcumque petierint, fiet illis à Patre meo, qui in cælis est. Vbi enim sunt duo vel tres congregati in nomine meo, ibi sum in medio eorum.* Id ipsum pro ea, qua Sodales suos materna complectitur benevolentia, Deiparam re ipsa cumulatè præstaturam ambigendum non est. Quod item est apud Ioannem: *Si quid petieritis Patrem in nomine meo, dabit vobis. Vsq̃ue modo non*

Matth.
18. 19.

Ioan. 16.
24.

non petistis quidquam in nomine meo: Petite,
 & accipietis, vt gaudium vestrum sit plenum.
 Vt in Filij apud Deum Patrem, ita & Ma-
 tris apud Filium interposito nomine
 preces valere credendum est. Nihil enim,
 non Pater Filio, non Filius Matri ad ho-
 minum salutem iustissima deprecanti
 denegare potest. Cùm verò preces non
 seorsim à singulis, sed velut collecta ac
 coniuncta manu fiunt ab vniuersis, vis
 propemodum infertur diuino Numini,
 & longè eas plus habere pōderis necesse
 est. Iam quo quisque sibi magis diffidit,
 suæque tenuitatis & imbecillitatis est
 conscius, eo maiore cura & studio alijs
 sese adiungere debet, quorum sit arden-
 tior virtus & charitas, quorum consor-
 tio præsidioq; nitatur. Quo minus quis
 spei in suis habet priuatis precibus, eo de-
 bet in publicis plus confidentiæ repo-
 nere, ad easque animo propensiore con-
 cedere. Id quoque Sodalitatis bonum
 haud mediocre debet existimari, quòd
 Sodalium preces per Beatam Matrem
 faciliùs exaudiantur à Deo, cùm minimè
 tamquam exteri & ignoti homines, ve-

rùm, vti domestici, ac Reginae cælorum vernaculi serui, veluti palatini cælestis aulae censeantur, quodque eorum precibus maximum pondus addat & momentum, ipsa D. Matris, cui defert omnia Filius Deus, eximia quædam commendatio. Repudiandæ quidem forent tepidæ nostræ, & oscitanter effusæ preces, sed alijs admixtæ feruentibus, charitatis in Deum Diuamque Matrem igne succensis, non nihil incalescant, aut certè, quæ Dei benignitas est, aliorum merito, & D. Matris intuitu recipiuntur & exaudiuntur. Altera nihilominus causa doctrinæ salutaris excipiendæ, ad hosce cõuentus adeundos impellere debet Sodales, si modò sint sui profectus cupidi ac studiosi. hîc etenim, vt in propria, & selecta sacratissimæ Virginis schola, non vulgaris & obuia passim eruditio sacra traditur, quæ ad quosuis promiscuè Christi fideles instituendos pertineat; (quãquã neq; hæc omnino desideratur) sed insuper spiritualis habetur prælectio clientum ac Deiparæ cultorum propria, qui suæ perfectionis addicti studio, sola

la præceptorum obseruatione minimè contenti, ad opera præclara supererogationis & consilij, ad eminentem sanctitatem, & diuinæ charitatis absolutiorem adspirant. Hic suos B. Mater instituit informatque Sodales de omnibus quidem vitæ Christianæ partibus atque officijs, sed præcipuè tamen de suo, filijque Saluatoris augendo cultu, cuius causa coalita est Sodalitas, de diuini eius nominis amplificanda gloria, de sua & proximorum salute ac perfectione, cum ope diuinæ gratiæ summo studio promouenda. Ipsa est Diua Mater, quæ per suæ Sodalitatis ministros, hæc in conuentibus edicit atque eloquitur, suisque impensius commendat Sodalibus. quare, vt ab eius ore profecta, sic forent ea diuina excipienda mandata. Qui leuiori quaque de causa ab hisce cœtibus se subducere non verentur, & Deiparæ parum se amantes, & sui profectus spiritualis omnino negligentes esse demonstrant. Tum verò priuant se ipsi maximo multiplicique fructu, & Indulgentiarum, quas ijs qui intersunt benignè Sedes A-

H 5

posto-

178 DE BONO SODAL. PARTH.
postolica concessit, & maternæ benedi-
ctionis, quam Deipara Præses horum
cœtum suis semper elargitur, & vberio-
ris denique gratiæ, quam præsentibus à
filio Salvatore procurat. Certum ego
quidem habeo, specialis gratiæ subsidia,
quæ sunt ad salutem, & spiritualem pro-
fectum tantopere necessaria, ijs potissi-
mùm obtineri à clementissima Matre,
qui conuentibus ijs, qui eius vnus ho-
noris causâ habentur, frequentes inter-
sunt. æquum est, qui Sanctissimam Ma-
trem honorat, ab ea vicissim honoretur,
qui sese præsentem illi sistit, præsentem
quoque Dei Matrem non frustra magno
fœnore gratiarum experietur. Vt solent
palatini in sui Principis conspectum se
dare, quoties aditus datur, suo certè die
numquam desunt: ita Sodales Regine
celorum terrestres quidam aulici sum-
mo gaudio perfundi debent, cùm in pu-
blico Sodalium cœtu, corâ Domina sua
sistere se queunt, cùm vnâ cum cæteris
aggregati benignos illius ac misericor-
des oculos in sese illiciunt atque pro-
uocant. Tum verò si quid Princeps man-
dat

dat atque imperat, ad eius omnes nutus promptissimi astant aulici, id summi beneficij loco habituri, si quid eis iniunctū fuerit. Quo igitur à Sodalibus animo Deiparæ mandata sunt excipienda, quò studio peragenda, qua mentis alacritate atque exultatione sacræ conciones audiendæ? *Oues mea vocem meam audiūt,* aiebat optimus Pastor, *& ego cognosco eas,* *& sequuntur me,* *& ego vitam eternam do eis,* *& non peribunt in eternum,* *& non rapiet eas quisquam de manu mea:* ad Christum pertinent Pastorem oves quoque Virginis, quæ in grege eius Sodalitatis annumerantur, & in illas quoque hæc Christi dicta conueniunt, *Qui ex Deo est, verba Dei audit.* delectari debet quisque Sodalis eximio cum animi sensu diuinis sermonibus. Non est dignus Deiparæ clientela, qui Saluatoris eius filij diuina verba non libenter audit, qui hoc suæ mentis suauissimo pabulo non capitur, non suam explet spiritualent esurientiam, vt in spiritu quotidie vegetetur ac roboretur. Audienda Dei verba, & in interiore cordis penu, in thesauro memoriæ, in-

Ioan. 10.
v. 27 &
28.

tellectus assidua meditatione, propensiore voluntatis affectu conseruanda. In corde meo abscondi eloquia tua, vt non peccem tibi.

*Psal. 118.
11.*

Postremò quātum afferre debet gaudium, & ad virtutem omnem incitamentum cæterorum conspectus Sodalium, de quorum virtute & sanctitate singularem habere quemque decet existimationem; ac quoties aulam Sodalitatis ingredimur, eo debemus affici sensu, ac pietatis motu, quo B. Leo Pontifex ad aspectum Dei seruorum velut ad Angelorum conuentum: Non dubito nos abundantiore diuinæ præsentia gratia visitari, quando simul adsunt, & vno lumine micant tot speciosissima tabernacula Dei, tot membra excellentissima corporis Christi; nec abest, vti confido, ab hoc cœtu Beatissimi Apostoli Petri, dicam ego, Sanctissimæ Dei genitricis Mariæ, pia dignatio, & fida dilectio, nec vestram deuotionem illa deseruit, cuius nos reuerentia congregauit.

*Serm. 1. de
anniuers.
die sua con-
secrat.*